

Homilie 11e zondag C 2010

Men had vroeger in steden en dorpen zg 'nette straten' en men had achterbuurten. Wat toen achterbuurt heette, heet nu een 'prachtwijk'. Zo was het ook op menige school. Er was de rij met slimmeriken en de rij met de dommeriken. Tegenwoordig is iedereen ervan overtuigd, dat negatieve beeldvorming moet voorkomen worden. Want daarmee ontnemen je mensen kansen. Wij mogen hen geen predikaat op plakken: Kan niets zijn, want zij wonen in die straat. Hun familie deugt daarom ook niet. Iedere poging om deze mensen op achterstand te zetten moeten wij veroordelen. Maar zo is het wel MM vergaan, die als zondares wordt nagewezen. En Jezus krijgt te horen: "Als dit een profeet was zou Hij weten wie en wat voor een vrouw het is die Hem aanraakt; het is immers een zondares." Het antwoord van Jezus aan zijn gastheer luidt: "Kijk eens naar deze vrouw." Het doet Jezus verdriet als Hij moet zien, hoe mensen met mensen omgaan, mensen afschrijven en etiketten opplakken: "Zondares."

MM, zoals wij haar meestal noemen, staat als een zondares in de stad bekend en zij komt plotseling in het huis van deze vooraanstaande Jood binnen. Ze zegt niets, kijkt rond en gaat dan recht op Jezus af. Zij weet: deze persoon kijkt anders naar mij. Niet als een lustobject. Voor hem ben ik een mens en niet slechts een prostitué die men het ene moment misbruikt en daarna als oud vuil wegjaagt. Bij Jezus mag zij mens zijn. Daarom knielt zij voor zijn voeten neer en begint te schreien. Haar tranen zijn zo overvloedig, dat de voeten van Jezus nat worden. Omdat ze geen doek bij zich heeft, droogt zij de voeten van Jezus met haar haren af en besproeit ze met de kostbare balsem die ze meegebracht had om zijn hoofd te besprenkelen. De gastheer Simon ziet het gebeuren in zijn eigen huis. Voor zijn eigen ogen.

De gastheer kent die vrouw en Jezus moet haar toch ook kennen. Jezus zou haar daarom moeten wegsturen. Maar tot zijn grote verbazing laat Hij haar begaan. Dan deugt Jezus ook niet. Jezus kan dus geen profeet zijn.

Jezus ziet de gastheer langzaam rood worden. Hij ziet hoe diens woede het kookpunt benadert, maar Jezus blijft heel rustig en zegt: "Simon, ik zou u iets willen zeggen." Maar wat kan Jezus nog kunnen zeggen tot zo'n trouwe farizeeër, die de wet tot in de puntjes onderhoudt? Die precies weet wat mag en wat niet mag? Die daarom mensen voortdurend de maat neemt en die daarom ook precies weet, wie deugt en wie niet deugt? Simon wantrouwt Jezus, want die lijkt met alle regels een loopje te nemen. Jezus was dus niet uitgenodigd voor een maaltijd, maar voor een examen. Dat blijkt uit het feit dat hij Jezus alle eerbetuigingen van een hoge gast onthoudt. Om Simon tot inzicht te brengen vertelt Jezus hem op een tactvolle wijze een korte gelijkenis: "Een geldschieter had twee schuldenaars, de een was hem 500, de ander 50 tienlingen schuldig. Maar omdat geen van beiden in staat waren hem terug te betalen, schold hij beiden de schuld kwijt. Wie van de twee schuldenaars zal nu de schuldeiser het meest dankbaar zijn?"

"Ik veronderstel aan diegene aan wie hij het meest heeft kwijtgescholden," is zijn antwoord. Deze vraag is een opstap om aandacht te vragen voor de prachtmens MM en haar niet enkel af te doen als een zondares. Het verhaaltje is een opstap voor Jezus om hem met haar te vergelijken: "Kijk eens naar deze vrouw. Zij heeft juist datgene gedaan wat jij had kunnen doen en niet gedaan hebt. Jij hebt Mij geen water gegeven om mijn voeten te wassen, zij heeft mijn voeten met haar tranen gewassen,

jij hebt Mij geen kus uit vriendschap gegeven, zij houdt niet op Mij te kussen, jij hebt mijn hoofd niet gezalfd, zij heeft mijn voeten gezalfd met balsem. Zij is mijn gastvrouw geworden, want zij deed, wat jij had moeten doen".

Zo zijn nu de rollen omgekeerd. De eigengereide farizeeër heeft in een spiegel kunnen kijken. Hij dacht dat het allemaal volmaakt was, maar hij staat te kijk. Maar tot de vrouw kan Jezus zeggen: "Je zonden zijn je vergeven, omdat je een goed mens bent." De zonden die zij begaan heeft, zijn haar vergeven omwille van de liefde die zij betoond heeft. God let eerder op het goede dan op de zonde. Ondanks schuld en zonde wordt elke mens door God aanvaard en wordt hij/zij aangespoord de weg van de liefde altijd weer opnieuw en dankbaar te gaan.

Drie personen werden ten tonele gevoerd. Het is vruchtbaar om je eens in ieder van hen te verplaatsen.

Hebben wij iets van de vrouw in onze armzaligheid en zondigheid?

Hebben wij iets van Simon, de eigengereide farizeer, die met minachting op anderen neerziet?

Hebben wij iets van Jezus die eerder oog heeft voor het goede dan voor iemands tekorten? Moge Hij bij ieder van ons de liefde en het geloof herkennen. Dan zal Jezus tot ieder van ons kunnen zeggen: "Uw geloof heeft u gered: ga in vrede."